

[Forsvarsministeren]

det var muligt, at beboerne kunne blive boende det antal år, der ville gå, indtil en lokalplan skabte mulighed for et byggeri på området derude.

Og til hr. Knud Lind. De rent politimæssige foranstaltninger ligger jo lidt uden for mit område, og jeg har ikke mulighed for at gøre noget i denne særlige situation, men jeg går ud fra, at politiet derude på samme måde som andre steder i København og ude i landet forfølger de sager, der måtte være på dette område.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg kan stadig væk ikke være tilfreds med, at man bare afskriver disse forhold som noget, der ikke vedrører én.

Der udkom for nylig en bog af en af beboerne derude, og den beskriver på den uhyggeligste måde den sociale fallit og den fiasko, der har været for de initiativer, der er blevet iværksat derude: en social deroute, en psykisk og social opløsning. Det er skrevet af en, der har oplevet det på sin egen krop, men ministeren vil altså alligevel ikke tage skridt til at lade Christiania rømme nu. Mener ministeren, at det er en rimelig tid, der blev nævnt i forespørgselsdebatten? I 1978 talte man om en 2-3 år. Der er nu gået 4 år, uden at der er tegn til, at disse ulovlige og sørgelige forhold bliver bragt til ophør.

Det er noget, der nu giver genlyd langt ud over landets grænser. Nordiske forældre drager til ambassader for at beklage sig over, at deres børn går til grunde hernede i Christiania. Mener ministeren, at man stadig er inden for den tidsramme, man talte om under forespørgselsdebatten, hvor man nævnedes 2-3 år? De 2-3 år er nu snart blevet til 4.

Forsvarsministeren (Poul Søgaard):

Den bog, som fru Annelise Gotfredsen henviser til, behandler ganske rigtigt en hel række af de særlige ting, som finder sted derude, og det er givet, at vi ikke stiller os tilfreds med tingene, som de er. Derfor arbejder vi også i øjeblikket – og det er først og fremmest miljøministeren – med planerne om, hvad der skal ske på området. Vi regner med, at det arkitektfirma, jeg henviste til, er færdig her i december måned, hvorefter planerne vil blive forelagt regeringen og andre instanser, og senere vil de foreligge som et

debatgrundlag i folketinget, således at man her kan få en drøftelse af de tanker, hver især gør sig på dette område. Vi regner med at få en sådan debat i begyndelsen af næste år, og derigennem får man en chance for at komme ind i en virkelig dialog omkring hele denne problemstilling.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 2

3) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:
Sønderby (V):

»Vil ministeren afvise Danmarks Radios anmodning om over for erhvervslivet at stramme reglerne for licensbetaling for radioapparater i erhvervsbygninger, fiskerkuttere, biler, traktorer m.v.«

Skriftlig begrundelse

Ifølge Jyllands-Posten af 19. september d.å. vil Danmarks Radio anmode kulturministeren om at stramme reglerne for erhvervslivet med hensyn til at bruge radioapparater under en fælles licens. I den nuværende situation for dansk erhvervsliv kan det ikke være rimeligt at pålægge erhvervslivet en ekstra udgift på 37 mill. kr., fordi man af hensyn til personalet har ladet installere radioapparater og højttalere. Det bør erindres, at andre licensbetalere fortsat kan have lige så mange modtagere, som man ønsker, i bil, sommerhus, lystbåd m.v. Det ville være rimeligt at intensivere jagten på de egentlige sortseere og liberalisere reglerne for erhvervslivet fuldt ud, så en betalt licens gælder for alle radioapparater inden for erhvervsvirksomheden og dens transportkøretøjer.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Jeg kan oplyse, at Danmarks Radio ganske rigtigt har indstillet til kulturministeriet i forbindelse med en revision af licensbekendtgørelsen, at der skulle ske en stramning af reglerne med hensyn til licensafgift for radioer i motorkøretøjer, som benyttes til erhvervsmæssige og tjenstlige formål. Det, Danmarks Radio ønsker, er at få ændret licensreglerne, sådan at der fremtidig skal betales for radioer i køretøjer, som overvejende benyttes erhvervsmæssigt eller tjenstligt,